

економічних процесів. Тільки людина, що володіє знаннями з медіаосвіти, знає принципи формування таких повідомлень «зсередини», здатна вичленовувати елементи хибної інформації чи маніпулювання. До курсу медіаосвіти залучені всі медіакомунікації: друковане слово, графіка, звук і рухомі зображення, що створюються за допомогою будь-яких технологій.

Взагалі медіаосвіта має надавати такі знання:

- 1) як створювати, критично осмислювати й сприймати медіатексти;
- 2) як визначати політичні, соціальні, комерційні, культурні інтереси авторів медіатекстів, відповідно оцінюючи, на чію користь може бути подана інформація;
- 3) як вичленовувати на основі медіатекстів основні цінності, які несуть в собі медіа;
- 4) як навчитися добирати необхідну інформацію для створення власних текстів і залучати тих людей, яким це також може бути цікаво;
- 5) як забезпечувати вільний доступ для власної медіапродукції.

Таким чином, медіаосвіта виявляється необхідною дисципліною як для щоденного існування в умовах інформаційних потоків, так і для грамотної професійної і навчальної роботи з інформацією. Тільки повне оволодіння цією наукою дозволить ефективно використовувати наявну інформацію, не заплутавшись у морі неправдивої інформації, а також такої, що містить елементи маніпулятивного впливу.

В.О. Лебедєв

ОСОБЛИВОСТІ ОСВІТИ У СУЧАСНУ ІНФОРМАЦІЙНУ ЕПОХУ

Комп'ютеризація всіх сфер суспільної діяльності і повсякденного життя людини – найбільш вражаючий феномен останньої чверті ХХ ст. Інформаційна економіка потребує постійного освіти. Опановуючи нові знання та навички, люди примудряються зберігати стару роботу, незважаючи на технологічну революцію. Як стверджує Дмитро Іванов, ми живемо в епоху науки образів та образів науки. Базові норми, що керували процесом пізнання раніше та стосувалися епохи модерну – факт, відкриття, дослідження – зараз симулюються. В інформаційному суспільстві формальна освіта, розрахована на професійну підготовку учнів, відмовилась від традиційних цінностей і канонів. У ньому не буде вічних істин, моральних кодексів, літературної класики і старої доброї історії батьківщини. Інтернет, що виник у результаті досліджень у військовій сфері, нині дає змогу будь-якому користувачеві, що не має спеціальних знань, користуватися інформаційними ресурсами всієї земної кулі.

Дослідники інформаційного суспільства довели: Інтернет установив нові принципи організації людського буття: мережевий, віртуальний, інтерактивний, – і поширив їх практично на всі сфери людського життя. Це

дало змогу створити новий системний ефект, що дає можливість цілісно моделювати різні аспекти людської діяльності.

Лева частка сучасних підлітків та молодих людей є активними користувачами мережі Інтернет, що містить велику кількість інформації, дуже часто – неперевіреної або недостовірної. Сучасна молодь досить непогано «озброєна» новітніми досягненнями інформаційних технологій, наприклад планшетними ПК та смартфонами, за допомогою яких може відшукати будь-яку інформацію. Тому викладачі повинні грати не роль знавця проблеми в останній інстанції, а арбітра, що допомагає студенту оцінити той чи інший матеріал.

Досить часто забувають про такий цікавий бік віртуальних ігрових практик, як процес навчання. Висловлювання головного героя фільму «Колір грошей»: той, хто добре грає в «Сталкер» (відеогра, не плутати із сучасною однойменною комп'ютерною грою) через кілька років зможе вступити у Вест-Пойнт (престижна військова академія США), стає реальністю. Останнім часом з'являються так звані «дивні» ігри начебто симулятора клерка, який проставляє візи у паспортах. Такі ігри цікаві та корисні тим, що вони розширюють межі людського досвіду, змушуючи гравця відчувати себе людиною іншої професії.

О.О. Литвиненко

НАЙТИПОВІШІ ВИПАДКИ ПОРУШЕННЯ МОВНОЇ НОРМИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРНІЙ МОВІ

Мовна норма — сукупність загальноприйнятих правил реалізації мовної системи, які закріплюються у процесі спілкування. Головні ознаки мовної норми — унормованість, обов'язкова правильність, точність, логічність, чистота і ясність, доступність і доцільність.

Упродовж століть випрацьовувалися певні нормативні правила та засади, які стали визначальними й обов'язковими для сучасних носіїв літературної мови. Мовна норма — це сукупність правил, за якими будується мовлення як основа спілкування людей, а отже, і розуміння одне одного. Головною категорією культури мови є мовна норма.

Розрізняють такі структурно-мовні типи норм:

- орфоепічні норми (вимова);
- акцентуаційні норми (визначають правильний словесний наголос);
- лексичні норми (розрізнення значень і семантичних відтінків, закономірності лексичної сполучуваності);
- словотвірні норми (регулюють вибір морфем, їх розташування і сполучення у складі слова);
- морфологічні норми (регулюють вибір варіантів морфологічної форми слова і варіантів її поєднання з іншими словами);